

for Fiskeren paa det engelske Marked. Det er naturligvis Vesterhavsfangsten, der tænkes paa gennem Etableringen af en fast Forsendelse fra Esbjerg og eventuelt ogsaa andetsteds fra; jeg ved, at der i denne Sammenhæng har været tænkt paa Thyborøn. Hellere maa man efter min Mening bringe Ofre for at naa til bedre Afsætningsmuligheder end vedvarende fortsætte med det Understøttelsessystem, som jeg føler mig overbevist om, at Fiskerierhvervet i og for sig kun tvunget af Omstændighedernes Magt ønsker, og som jeg derfor ogsaa føler mig overbevist om, man hellere end gerne søger bort fra, saa saare der overhovedet er Mulighed derfor.

Nu blev det sagt, at det er væsentlig Vesterhavsfiskeriet, som man gennem disse Understøttelsesbestemmelser er kommet til Hjælp. Det kan være rigtigt nok, at det er Vesterhavsfiskerne, man i første Række har tænkt paa, men Broderparten af Understøttelsen er dog ikke tilflydt Fiskere ved Vesterhavet. Saa vidt jeg har kunnet faa det opgjort, har Loven i Tiden fra 1. Juli 1920 til 31. Marts 1921 kostet henimod 600 000 Kr., og deraf er ikke meget over $\frac{1}{3}$ udbetalt til Vesterhavsfiskere. De ca. 400 000 Kr. er kommet Fiskere i andre Egne af Landet til gode, Egne, hvor der naturligvis ogsaa blandt Fiskerbefolkningen har været Trang til Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo udtalte, at han kunde have ønsket Ændringer i Forslaget, Ændringer, som aabenbart skulde give Fiskerne en sikker Ret til Understøttelse, saaledes at Kommunalbestyrelserne skulde udbetale og ikke længere skønne, om Udbetaling var fornøden, og i denne Sammenhæng spurgte det ærede Medlem, om der ikke havde været klaget fra Fiskeriforeningerne over Lovens Udførelse. Jeg kan svare det ærede Medlem, at det har der. Der har været klaget fra forskellige Steder, men det kan i og for sig ikke overraske, for hvor Understøttelse uddeles efter Skøn, vil der altid her og der være Folk, som mener, at Skønnet har været forkert, netop hvad Støtte til dem angaar. Det ærede Medlem Hr. Sundbo har sikkert ikke, da han stillede Spørgsmaalet, paa nogen Maade været i Tvivl om, at Svaret maatte blive ja. Der har altsaa været Utilfredshed

med Skønnet paa forskellige Steder i Landet, men det forekommer mig dog, at det Beløb, der er kommet til Udbetaling, over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., viser, at der virkelig ad denne Vej paa ganske effektiv Maade er bragt Hjælp, hvor Hjælpen tiltrænges, og at give en Udbetalingsret, hvor der ikke er Tale om en Forsikringsbasis, forekommer mig at ville give Anledning til meget store Betænkeligheder. Jeg vil altsaa ikke kunne tjene det ærede Medlem i at imødekomme hans Ønske i saa Henseende.

Hvorvidt det er for tidligt nu at tale om, at denne Understøttelseslovgivning bør ophøre med Udgangen af Marts Maaned 1922, ja — derom kan man fra det ærede Medlems Side have en Formodning, men andet og mere ikke. I hvert Tilfælde maa Opgaven i den Tid, i hvilken der nu gives Loven fornyet Gyldighed, være den, at der fra Statsmagtens Side gøres, hvad der er muligt for at skaffe Erhvervet saadanne Arbejdsvilkaar, at det kan bestaa ved sin egen Kraft, thi jeg føler mig overbevist om, at saavel det ærede Medlem Hr. Sundbo som det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil indrømme mig, at man ikke kan fortsætte ud i en fjern Eremtid med at opretholde et Erhverv gennem Statsstøtte til lige netop at friste Livet, saaledes som Tilfældet nu har været gennem en Aarrække for Fiskerierhvervet.

I øvrigt takker jeg samtlige Partiers ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet.

Vanggaard: Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Regering, fordi de er beredte paa gennem energiske Foranstaltninger at søge at skaffe Fremgang for Fiskerierhvervet, hvilket jo er den Udvej af Arbejdsløsheden, som vi alle sammen ønsker. Det er rigtigt, at denne Lov særlig blev givet med Henblik paa de vanskelige Afsætningsmuligheder, og derfor ser det ogsaa noget mærkeligt ud, at de Egne, hvor der har været mindst Vanskelighed med Hensyn til Afsætningen, har oppebaaret den store Hovedpart af Understøttelsen. Afsætningsvanskelighederne har jo særlig ramt Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst. Det glæder mig, at